

Sygn. akt IIK 352/15

2Ds. 195/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09.12.2015r.

Sąd Rejonowy w Lubaniu Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tulliusz Stabryn

Protokolant: Sylwia Oleksy

po rozpoznaniu dnia 09.12.2015r. sprawy karnej

przeciwko: **D. S. (1)**, s. Z. i I. zd. K.,

ur. (...) w L.,

oskarżonemu o to, że :

w dniu 19 kwietnia 2015r. w K., woj. (...), prowadził w ruchu lądowym pojazd marki (...) o nr (...) 28, znajdując się pod wpływem substancji psychotropowej w postaci metaamfetaminy w stężeniu 456,6 ng/l we krwi,

tj. o czyn z art. 178a § 1kk

I. uznaje oskarżonego D. S. (1) winnym popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego występki z art. 178a § 1kk i za to na podstawie art. 178a § 1kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przy przyjęciu, iż wartość jednej stawki dziennej równoważna jest kwocie 40 (czterdziestu) złotych,

II. na podstawie art. 42 § 2dkk orzeka wobec oskarżonego D. S. (1) środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres wynoszący 1 (jeden) rok,

III. na podstawie art. 49 § 2dkk zasądza od oskarżonego D. S. (1) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w W. świadczenie pieniężne w kwocie 500 (pięciuset) złotych, płatne po uprawomocnieniu się wyroku,

IV. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania i na podstawie art. 17 ustęp 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych nie wymierzać mu opłaty.

UZASADNIENIE

W dniu 18 kwietnia 2015 roku, w godzinach wieczornych D. S. (1) zażył otrzymany od kolegi, bliżej nieustalony środek odurzający. Zażywając go miał on świadomość, iż jest to narkotyk. Tego samego wieczoru zgodził się kierować zepsutym samochodem marki (...)o nr rej. (...) należącym do M. T.. Samochód był ciągnięty na holu przez drugi pojazd marki (...)o nr rej. (...). W dniu 19 kwietnia 2015 roku około godziny 00.50, w miejscowości K., funkcjonariusze policji zatrzymali do kontroli oba pojazdy. W trakcie czynności sprawdzających w samochodzie M. T. ujawniono woreczek foliowy z zawartością suszu koloru zielonego, w związku, z czym obaj mężczyźni zostali zatrzymani. D. S. (1) został następnie przewieziony do (...) w L., w celu pobrania krwi i przebadania jej na zawartość środków odurzających.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego D. S. k84;

protokół pobrania krwi k. 51.

Przeprowadzone badanie chemiczno toksykologiczne krwi D. S. (1) wykazało, iż w chwili kierowania pojazdem mechanicznym znajdował się on pod działaniem metamfetaminy o stężeniu 456,6 ng/ml oraz amfetaminy o stężeniu 53,3 ng/ml. D. S. (1) był uprzednio karany sądownie.

Dowód: protokół (...) badania chemiczno toksykologicznego krwi k. 49-50;

dane o karalności k. 57-58.

Oskarżony D. S. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu polegającego na kierowaniu pojazdem mechanicznym pod wpływem środka odurzającego i złożył na te okoliczność stosowne wyjaśnienia, które w ocenie Sądu nie budzą żadnych zastrzeżeń, tym bardziej, iż korelują one z zebrany materiał dowodowy w sprawie, a w szczególności z protokołem (...) badania chemiczno toksykologicznego krwi oraz protokołem pobrania krwi.

Mając to na uwadze Sąd ograniczył postępowanie dowodowe w oparciu o przepis art. 388 kpk, do wyjaśnień oskarżonego, który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a jego wyjaśnienia nie budziły żadnych wątpliwości.

Oskarżony D. S. (1) swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona zarzucanego mu czynu z art. 178a § 1 kk. Nie można mieć żadnych wątpliwości, iż w chwili kierowania samochodem oskarżony znajdował się pod wpływem środków odurzających, co wykazała opinia chemiczno toksykologiczna krwi. To z kolei „rodzi” jego odpowiedzialność za czyn z art. 178a § 1 kk.

Wymierzając na podstawie art. 178a § 1kk D. S. (1) karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych przy przyjęciu, iż jedna stawka dzienna równoważna jest kwocie 40 złotych, Sąd miał na uwadze dotychczasowy charakter i sposób życia oskarżonego jego uprzednią karalność, znaczny stopień społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu oraz ignorancję dla obowiązujących zasad porządku prawnego, a przede wszystkim norm bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

W ocenie Sądu tak wymierzona kara będzie realnie dolegliwa dla sprawcy i uzmysłowiła mu konieczność przestrzegania ustalonego porządku prawnego. Czynić będzie również zadość społecznemu odczuciu sprawiedliwości, przez co zostaną osiągnięte cele prewencyjne kary.

Stosownie do art. 42 § 2 dkk Sąd orzekł wobec D. S. (1) środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku. Środek ten swoją realną dolegliwością winien w tym przypadku wpłynąć wychowawczo na oskarżonego i uświadomić mu niebezpieczeństwo grożące innym użytkownikom dróg ze strony kierowców znajdujących się pod wpływem środków odurzających. Uwzględniając fakt, iż czyn został popełniony w godzinach nocnych, na odcinku o małym natężeniu ruchu, a kierowany przez oskarżonego pojazd znajdował się na holu, co rzutowało na niewielką prędkością, z jaką się poruszał oraz ograniczało jego swobodę poruszania, Sąd uznał, iż roczny okres zakazu prowadzenia pojazdami mechanicznymi, będzie, w tym przypadku, całkowicie wystarczający.

Dla wzmocnienia dolegliwości, stosownie do art. 49 § 2 dkk Sąd zasądził od oskarżonego D. S. (1) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w W. świadczenie pieniężne w kwocie 500 zł.

Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od D. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty niniejszego postępowania, nie znajdując podstaw do zwolnienia go od ich poniesienia, zaś na podstawie art. 17 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych nie wymierzył mu opłaty uznając, iż jej poniesienie byłoby dla niego zbyt uciążliwe z uwagi na niewielki dochód, jaki osiąga.